

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

از نشریه پیشرو

۲۸.۰۸.۰۹

فقر در مناطق مرکزی

با آنکه چهار سال از دور اول انتخابات ریاست جمهوری در افغانستان میگذرد، باز هم بازار گرم کاندیدان انتخابات ریاست جمهوری و کاندیدان شورای ولایتی در افغانستان فقرزده بیداد میکند و خواهان کشاندن میلیونها انسان فقیر به پای صندوق های رای دهی جهت تعیین زعیم آینده شان می باشد.

البته طوریکه مشاهده می شود تفاوت بسیار زیادی بین این دو دوره چه از نگاه گذشت زمان و چه از لحاظ درک و شعور سیاسی در مردم بوجود آمده و شوق و هلهله دوره قبل که مردم جهت رفتن بیای صندوق های رای داشتند، از بین رفته و صرف آنعه که خواهان مطرح شدن نام و نشان هستند بیشتر از مرحله قبل درصدد باز نمودن جای پا برای تداوم حیات سیاسی شان میباشند.

اگر بخواهیم بدانیم که چرا اینبار مردم شور و علاقه زیادی نسبت به دوره قبل نشان نمیدهند، شاید بتوان دلایل و عوامل گوناگونی را برشمرد که از جمله دلیل عمده آن فقر، بیکاری و ناامنی بحساب می آید زیرا بار اول زمانی که مردم خسته و کوفته از درد، رنج، مهاجرت و جنگ های تنظیمی و طالب رهایی یافته بودند، فکر میکردند شاید با مشارکت شان در انتخابات و تعیین رهبر سیاسی شان بتوانند بر این مشکل غلبه نموده و در رفاه و آرامش بسر ببرند، اما دیری نگذشت که این امیدواری به یاس مبدل شده و خصوصاً مناطق مرکزی هزاره جات که طی سالهای متمادی زیر بار دهشت و وحشت قامت راست نکرده و در سیه روزی بسر برده بود، جرعه طلیعه دموکراسی يك نوید بسا ارزشمند برایشان محسوب میشد، ولی درین مدت شاهد آن بودیم که تمام کسانی که از مهاجرت خسته شده و به زادگاه شان عودت نموده بودند، دوباره راهی دیار غربت شده و جانهای عزیز شان را از دست دادند که مثال آن غرق شدن ۲۰ نوجوان و اکثراً تحصیل کرده ولسوالی جاغوری ولایت غزنی در آب های اندونیزیا که رهسپار استرالیا بودند، میباشد و یا هم تعداد کثیر شان تا حال جهت رسیدن به کشورهای اروپا و یا استرالیا در کشورهای چون اندونیزیا، مالیزیا، یونان و ایتالیا به سر میبرند.

آنانی که ازین سفر طولانی بازمانده هر روز به صف مراجعین طویل سفارت خانه های کشورهای همسایه بخصوص ایران می پیوندند و هر روز شاهد گسترش این حلقه میباشیم و همچنان نباید از نظردور داشت که عوامل فقر و بیکاری سبب زیاد شدن معتادان به مواد مخدر نسبت به سالهای قبل گردیده و هر آن فاجعه هولناک و دردآوری را بدوش جامعه ما سنگین تر میسازد.

اگر در محلاتی که این معتادان بسر میبرند دور بز نیم می بینیم که تعداد زیاد آنان را جوانان مناطق مرکزی هزاره جات تشکیل میدهد که در واقع جای بسی تاسف میباشد، چون قبل از دوره حکومت فعلی تعداد آنان به این اندازه زیاد نبود ولی بخاطر نبود شغل سالم و فشار روحی در طی چند سال اخیر به این مواد مسموم کننده رو آورده و با آنکه منطقه مرکزی محل کشت و زرع مواد مخدر نمیباشد ولی افراد آغشته به این مرض از همه بیشتر درین دیار وجود دارد. از طرف دیگر فساد اداری و رشوه در حلقه های ادارات دولتی مشکلات عدیده ای را پیش روی مردم گذاشته که این پدیده شوم تاثیر بسا ناگوار را بر روحیه اقشار مختلف جامعه بجا گذاشته و خود را از لحاظ فیزیکی و روحی در امن ندیده هر لحظه درصدد پیدا نمودن مجراهای غیرقانونی بخاطر خلاصی از درد و رنج گرسنگی و بیکاری میباشد. درحالیکه در دوران چهار سال گذشته مناطق مرکزی هزاره جات از جمله امن ترین ولایات در سطح کشور بشمار میرفت لیکن در اثر بی کفایتی دولت، ناهماهنگی کامل وزارت خانه های آن و عدم ستراتیژی دقیق بازسازی و تطبیق پروژه های انکشافی متوازن اقتصادی نه تنها پروژه های اقتصادی را درین مناطق توسعه نداده، که این محلات از پروژه های عام المنفعه اولیه نیز محروم بوده و مغاره نشینی که سوغات قرن حجر است، در مرکز ولایت بامیان شاهد این مدعای ماست.

فقر و بی خانمانی از تحافی است که جامعه جهانی با آمدن خود به افغانستان به مردم فقیر ما به ارمغان آورده و تلاش می نماید که با گذشت هر روز فاصله بین فقرا و ثروتمندان را افزایش داده و مردم ما را در گودال بدبختی هر چه بیشتر بکشاند.